

Asia Sospro Oy:n ja sen konserniyhtiöiden oikaisuvaatimus koskien Tampereen kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan päätöstä 9.12.21 § 161 Yksityisten palveluntuottajien suojainten korvaaminen vuonna 2021

Sospro Oy konserniyhtiöineen (jäljempänä ”**Yhtiö**”) vaatii Hankintayksikköä (jäljempänä ”**Hankintayksikkö**”) kohteliaimmin oikaisemaan 9.12.2021 § 161, jolla se on evännyt korona-suojavarusteiden korvaamisen yksityisiltä lastensuojelupalveluiden tuottajilta ja ostopalveluyksiköiltä.

Selvyyden vuoksi todetaan, että järjestämisvastuu pitää sisällään riittävästä suojavarusteista huolehtimisen kuntien järjestämisvastuulla olevissa palveluissa sekä palveluita tuottavien sosiaali- ja terveysalan ammattilaisten, että asiakkaiden osalta. Yhtiö katsoo, että Covid-19 -pandemian torjuntaan liittyvät ja siitä aiheutuvat ja aiheutuneet suojavälinekustannukset kuuluvat valmius- ja tartuntatautilainsäädännön nojalla julkisen järjestämisvastuun piiriin jäljempänä osoitettavin perustein.

Yhtiö katsoo, että edellä mainittu kuuluu Hankintayksikön järjestämisvastuun piiriin palveluiden tuottamistavasta tai tuottajatahosta riippumatta.

Korvaukset tulee suorittaa kaikille niille ostopalvelu- ja palvelusetelituottajille täysimääräisesti, joiden palvelutuotannon järjestämisessä suojatarvikkeista on aiheutunut pandemian johdosta lisäkustannuksia, joihin ei normaaliolosuhteissa ole voinut varautua.

Hankintayksikkö on päättänyt korvata suojatarvikekustannuksia ikäihmisten palveluiden, vammais- ja päihde- ja mielenterveyspalvelujen asumispalveluissa sekä tietyissä kotiin vietävissä ikäihmisten ja vammaisten palveluissa. Hankintayksikkö ei perustele, miksi lastensuojelupalvelut on rajattu korvausten ulkopuolelle.

Lastensuojelupalveluiden asiakasryhmänä ovat lapset ja perheet ja pandemiasta syntyneitä merkittäviä ylimääräisiä suojatarvikkeiden hankinnoista johtuvia kustannuksia on syntynyt samalla tavalla lastensuojelun sijaishuollon ja avopalveluiden tuottamisessa kuin missä tahansa muussakin erityisryhmässä. Tästä syystä vaadimme oikaisua tehtyyn päätökseen siten, että myös lastensuojelupalvelut ovat samojen suojatarvikekorvausten piirissä kuin muutkin erityisryhmät. Pidämme myös korvaustasolaskelmaa riittämättömänä tosiasiallisiin, ylimääräisistä suojaustarpeista syntyneisiin kustannuksiin verrattuna.

Järjestämisvastuu poikkeusoloissa on valtiolla, kunnilla ja sairaanhoitopiireillä

Valmiuslain (29.12.2011/1552) 2 §:ssä todetaan, että valmiuslailla säädetään viranomaisen toimivaltuuksista ja varautumisesta poikkeusoloihin.¹ Niin ikään

¹ Valmiuslaki 1 §: Valmiuslain tarkoituksena on suojata väestöä sekä turvata sen toimeentulo ja maan talouselämä, ylläpitää oikeusjärjestystä, perusoikeuksia ja ihmisoikeuksia sekä turvata valtakunnan alueellinen koskemattomuus ja itsenäisyys. Ottaen huomioon valmiuslain tarkoitus säätää nimenomaisesti käytössä olevista toimivaltuuksista, väestön suojelulla tarkoitetaan ensisijaisesti julkisen vallan vastuuta huolehtia kansalaisista kaikissa olosuhteissa, myös poikkeusoloissa. Huomioon on otettava se, että suojaamisen tarve ja julkisen suojaamisvelvollisuus jatkuvat niin kauan kuin pandemia on olemassa ja riippumatta perusoikeuksiin kohdistuvien toimivaltuuksien voimassaolosta.

valmiuslain 3 §:ssä on tarkemmin määritelty valmiuslain mukaiset poikkeusolot. Tällaiseksi katsotaan esimerkiksi ”väestön toimeentuloon tai maan talouselämän perusteisiin kohdistuva erityisen vakavatapahtuva tai uhka, jonka seurauksena yhteiskunnan toimivuudelle välttämättömät toiminnot olennaisesti vaarantuvat” (3.1 § 3. kohta) sekä ”vaikutuksiltaan erityisen vakavaa suuronnettomuutta vastaava hyvin laajalle levinnyt vaarallinen tartuntatauti” (3.1 § 5. kohta).

Valtioneuvosto on yleisistunnossaan 16.3.2020 yhteistoiminnassa tasavallan presidentin kanssa todennut, että Suomessa vallitsevat edellä osoitetut valmiuslain 3 §:n kohdissa 3. ja 5. tarkoitetut poikkeusolot. Ensimmäinen valmiuslain mukaisten toimivaltuuksien käyttöönottoa koskeva valtioneuvoston asetus on tullut voimaan 18.3.2020.

Vaikka valmiuslain käyttöönottoasetukset onkin sittemmin kesällä kumottu, on valmiuslain toimivaltuuksien käyttöönottoa jälleen marraskuussa 2020 arvioitu uudelleen; viimeaikaisten tartuntalukujen ja alueellisesti asetettujen rajoitusten valossa on kuitenkin kiistatonta, että Suomessa eletään edelleen poikkeusoloissa. Koronaviruspandemia ei ole poistunut maailmalta, saati maailmalta, minkä nojalla Yhtiö toteaa ettei korvauksen epäämisen osalta voida vedota ainakaan valmiuslain käyttöönottoasetusten antamisen menettelysäännöksiin, vaan asiaa tulee arvioida tosiasiallisten olosuhteiden perusteella.²

Tartuntatautilain (1227/2016) tarkoituksena on lain 1 §:n nojalla ehkäistä tartuntatauteja, niiden leviämistä sekä niistä ihmisille ja yhteiskunnalle aiheutuvia haittoja. Niin ikään tartuntatautilain 6 §:n mukaan valtion viranomaisten, asiantuntijalaitosten sekä kuntien ja kuntayhtymien on järjestelmällisesti torjuttava tartuntatauteja sekä varauduttava terveydenhuollon häiriötilanteisiin.

Tartuntatautilain 8 §:ssä puolestaan säädetään aluetasoisesta torjuntatyöstä. Lainkohdan 3. momentin mukaisesti alueellinen varautuminen ja valmiussuunnittelu toteutetaan siten kuin terveydenhuoltolain (1326/2010) 38 §:ssä säädetään, ottaen huomioon myös työterveyshuollon ja yksityisen terveydenhuollon toiminta.

Terveydenhuoltolain 38 §:ssä todetaan, että sairaanhoitopiirin kuntayhtymän tulee laatia yhteistyössä alueen kuntien kanssa terveydenhuollon alueellinen valmiussuunnitelma, jonka osaksi voidaan katsoa myös jäljempänä osoitettavalla tavalla riittävän suojavälinekapasiteetin ylläpitäminen ja hankinta.

Tartuntatautilain 78 §:n nojalla kuntien järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtiovavustuksesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtiovavustuksesta annettua lakia (1704/2009). Sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtiovavustuksesta annetun lain 4 §:n 4. ja 5. kohtien mukaisesti kunta voi järjestää sosiaali- ja terveydenhuollon palvelun hankkimalla palveluja yksityiseltä palveluntuottajalta tai antamalla palvelunkäyttäjälle palvelusetelin.

² Valmiuslain 2 §:n sekä lain esitöiden HE 3/2008 nojalla todetaan, että valmiuslain tarkoituksena on säätää viranomaisten **toimivaltuuksista** poikkeusoloissa, jolloin normaaliolojen sääntely ei mahdollista riittäviä toimivaltuuksia esimerkiksi sosiaali- ja terveydenhuollon alalla. Valmiuslain 6 §:n mukaisesti valtioneuvoston tulee yhteistoiminnassa tasavallan presidentin kanssa julistaa poikkeusolot, jotta valtioneuvoston asetus valmiuslain mukaisten toimivaltuuksien käyttöönotosta voidaan antaa. Koska valmiuslailla säädetään nimenomaisesti toimivaltuuksista, lain 4 §:n mukaisesti lain ohjaavina oikeusperiaatteina ovat välttämättömyys- ja suhteellisuusperiaate, jotka tulee ottaa huomioon myös käyttöönottoasetusta annettaessa ja sen voimassaolon kesto arvioitaessa. Näin ollen poikkeusolojen nimellisessä ”julistamisessa” on ensisijaisesti kyse toimivaltuuksien käytössä ja käyttöönotossa noudatettavien oikeusperiaatteiden toteuttamisesta sekä menettelysäännöistä, ei viittauksesta tosiasiallisiin ja vallitseviin olosuhteisiin.

Yllä osoitetuin perustein Sospro Oy katsoo, että tartuntatautilain 6 §:ssä ja 8 §:ssä tarkoitettussa varautumisessa ja valmiussuunnittelussa yksityinen sosiaalihuolto on rinnastettavissa lainkohdassa mainittuun yksityiseen terveydenhuoltoon.³

Tartuntatautilain 68 §:n nojalla sairaanhoitopiirin kuntayhtymän on huolehdittava, että sen käytettävissä on riittävä määrä eristämiseen sopivia tiloja ja tarvittavia suojavälineitä. Lainkohtaa koskevissa esitöissä (HE 13/2016) todetaan että ”Suojavälineiden suhteen on myös varauduttava poikkeuksellisiin tilanteisiin”. Niin ikään tartuntatautilain 83 §:n mukaisesti kunta myös on korvausvelvollinen muun muassa esineistä, jotka ovat tartuntataudin leviämisen estämiseksi viranomaisen määräyksen mukaisesti käsitelty ja hävitetty. Korvauksena suoritetaan esineen arvo, eikä suoriteta esineestä, jonka arvo on vähäinen.⁴

Edellä mainittu huomioiden Yhtiö kiinnittää Hankintayksikön huomiota siihen, että maaliskuusta 2020 asti meneillään olleessa pandemiatilanteessa esimerkiksi suojavarusteita on jouduttu ja joudutaan hankkimaan ja käyttämään pelkästään Hankintayksikön alueella tuhansien tai kymmenien tuhansien eurojen edestä. Yhtiön näkemyksen mukaan nämä kustannukset ovat yksiselitteisesti luettavissa tartuntatautien ehkäisyn yhteydessä syntyneiksi taloudellisiksi vahingoiksi, joiden kustannusten katsotaan kuuluvan kunnan ja/tai kuntayhtymän vastattavaksi.

Yhtiö katsoo, että kunnassa asuvilla henkilöillä (olivatpa he työntekijöitä tai asiakkaita) on tartuntatautilain ja sen esitöiden sekä valmiuslaissa säädetyn viranomaisten varautumisvelvoitetta koskevan sääntelyn nojalla oikeus saada suojautumiseen ja hengenvaarallisen taudin leviämisen ehkäisemiseksi tarvittavat välineet kunnan toimesta.

Useat kunnat Suomessa ovat korvanneet ikääntyneiden asumispalveluiden ja muiden erityisryhmien, ml. lastensuojelupalveluiden suojavarustekustannuksia. Näin monet kunnat samoin kuin Tampereen kaupunki ovat katsoneet olevansa korvausvelvollisia. Toinen asia on, että useimmiten korvauspäätökset, kuten nytkin kyseessä oleva päätös, ovat alimitoitettuja eivätkä ota huomioon kaikkia suojautumisen kustannuksia. Lisäksi tässä tapauksessa Tampereella juuri lastensuojelu on jätetty korvausten ulkopuolelle perusteetta ja epätasavertaisen tilanteen aiheuttaen.

Kyse ei ole siitä, että korvausten osalta voitaisiin jotenkin erotella asiakkaita sen perusteella, miten palvelut heille satutaan tuottamaan. Pandemiatilanne on ollut lainsäädännön näkökulmasta uusi ja siksi monia valmiuslain ja tartuntatautilain säännöksiä on uudistettu myös pandemian yhä kestäessä.

Esimerkiksi STM:n kuntakirjeessä 30.6.2020 (Liite 1.) todetaan, että:

³ HE 13/2016: Niin ikään myös tartuntatautilain 8 §:n esitöissä todetaan, että ”Sairaanhoitopiirin kuntayhtymä määrättäisiin torjuntatyön alueelliseksi asiantuntijayksiköksi, joka ohjaisi ja tukisi kuntia ja **sosiaali- ja terveydenhuollon** toimintayksiköitä, kantaisi alueellista kehittämistä vastuuta diagnostiikasta ja hoidosta sekä ohjaisi hoitoon liittyvien infektioiden torjunnan kehittämistä sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksiköissä.

⁴ Tartuntatautilain esitöissä (HE 13/2016) on viitattu korvauksen osalta aiemmin voimassa olleeseen tartuntatautilakiin (583/1986) ja sen esitöihin (HE 44/1986 vp.) Esitöiden HE 44/1986 vp. nojalla korvauksessa käytetään ns. täyden korvauksen periaatetta, eli esineen omistaja pyrittäisiin saattamaan samaan asemaan kuin missä hän olisi ollut, jollei esine olisi vahingoittunut taikka sitä olisi hävitetty. Niin ikään esitöissä HE 44/1986 todetaan korvauksen edellytyksenä korvaukselle, ettei taloudellinen vahinko ole ollut vältettävissä toimenpitein, joita voitaisiin kohtuudella edellyttää ja ettei vahinkoa kärsineen toimimisvelvoitteelle olisi asetettava ankaria vaatimuksia. Esitöiden HE 44/1986 mukaisesti taloudellisena vahinkona voisi tulla korvattavaksi esimerkiksi ylimääräiset lastenhoitokulut sekä henkilökohtaiseen hygienianhoitoon käytettävien erityisten tarvikkeiden hankintakulut, jollaisiksi COVID-19 –pandemiasta suojautumiseksi tarvittavat suojavälineet ja niistä aiheutuneet kustannukset voidaan kiistatta ja perustellusti katsoa.

”Kun kunta ostaa palveluita yksityisiltä palveluntuottajilta, kunnan on huolehdittava siitä, että ko. palveluntuottajalla on asianmukaiset välineet ml. suojaimet. Näiden välineiden tulisi sisältyä hankintasopimukseen. Jos näin ei ole, niin keskeistä on joka tapauksessa, että kunta turvaa hoidon/hoitotapahtuman asianmukaisuuden...

...Mikäli palvelun järjestäjän ja tuottajan väliset sopimukset ovat puutteellisia, on palvelun järjestäjän (kunta tai kuntayhtymä) viime kädessä vastattava suojainten saatavuudesta osana asianmukaista hoitoa. Kustannusten jakaminen on arvioitava sopimuksittain. Kunta tai kuntayhtymä ei saa laskuttaa Huoltovarmuuskeskukselta ilmaiseksi saamiensa välineiden hintaa tuottajilta”.

Lisäksi kuntakirjeessä todetaan, että ”esimerkiksi kaikissa hoivayksiköissä asukkaiden yhdenvertaisuuden toteuttamiseksi heitä hoitavalla henkilökunnalla on oltava paikasta riippumatta asianmukaiset suojavaarusteet”.

Yksityisille tuleva kompensatio koronakustannuksista on kunnissa selvitettävä kaikilta osiltaan, mukaan lukien myös mahdolliset muut kuin suorat suojavaarusteista aiheutuvat kustannukset. Suojavälinehankinnoista aiheutuneiden mittavien kustannusten lisäksi Yhtiö toteaa, että yksityisille tuottajille on aiheutunut mittavia lisäkustannuksia muun muassa infektio lääkeiden määräämistä tai viranomaisten poikkeusolo-ohjeistuksista aiheutuneista karanteeneista Covid-19-virukselle altistumisen tai tähän sairastumisen vuoksi.

Todettakoon myös, että myös Kuntaliitto on 13.5.2020 Hyvinvointialan liitto HALI ry:n kanssa pidetyssä yhteistyötapaamisessa ja sittemmin myös kesällä 2020 asettunut tukemaan kantaa, jonka mukaisesti kuntien tulisi maksaa yksityisille palveluntuottajille suojavälinehankinnoista syntyneitä kustannuksia (Liite 2).

Huoltovarmuuskeskukselta toimitettujen materiaalien jakamisesta

Sosiaali- ja terveysministeriön 30.6.2020 antaman ohjeistuksen mukaisesti kunta on velvollinen toimittamaan osan Huoltovarmuuskeskuksen toimittamista suojamateriaaleista yksityisille tuottajille.

Osuuden tulee vastata yksityisten toimijoiden asiakkaina olevien kuntalaisten määrää ja tarvetta. Esimerkiksi joissakin palveluissa on yksityisten tuottajien palveluiden piirissä olla enemmän asiakkaita kuin vastaavissa julkisissa palveluissa ja tällöin materiaalien jaon tulee noudattaa asiakastarvetta.

Kuten edellä todetaan, STM on jo 14.4.2020 antamassaan ohjeessa, johon myös 30.6.2020 kuntainfossa on viitattu, katsonut että ”Kun kunta osaa palveluita yksityisiltä palveluntuottajilta, kunnan on huolehdittava siitä, että ko. palveluntuottajalla on asianmukaiset välineet, ml. suojaimet. Näiden välineiden tulisi sisältyä hankintasopimukseen. Jos näin ei ole, niin keskeistä on joka tapauksessa, että kunta turvaa hoidon/hoitotapahtuman asianmukaisuuden”.

Koska Hankintayksikkö ei ole kyennyt toimittamaan Yhtiölle riittävää määrää suojautumiseen tarvittavia varusteita, on Yhtiö joutunut oma-aloitteisesti näitä hankkimaan. Myös tästä johtuen Yhtiö katsoo, että Hankintayksikön tulee korvata poikkeusolojen myötä suojavälineiden hankinnasta aiheutuneet kustannukset.

Ostopalvelusopimuksista ja JYSE 2014 Palvelut-ehdoista

JYSE 2014 Palvelut-ehtojen kohdan 9.6 mukaan: ”Palveluntuottajalla on oikeus huomioida tarjouksen jättämisen jälkeen tapahtuneista viranomaisten määräämistä uusista julkisista maksuista tai olemassa olevien maksujen korotuksista aiheutuneet suoraan tilaajalle tuotettaviin palveluihin vaikuttavat välittömät kustannukset hinnassaan edellyttäen, että ne eivät ole olleet tarjousta tehdessä tiedossa ja palveluntuottaja pystyy osoittamaan perusteet hinnanmuutokselle.”

Yhtiön näkemyksenä todetaan, että mainittua JYSE-ehtojen kohtaa ei tule tulkita yksin julkisten maksujen tai näiden korotusten kautta esimerkiksi uusina veroina, veronkorotuksina tai esimerkiksi tullitoiminnasta johtuvana maksuna;

Kohdassa 9.6 palveluntuottajan oikeus huomioida tarjouksen jättämisen jälkeen tapahtuneet uudet julkiset maksut tai maksujen korotukset rakentuvat seuraavien kokonaisuuksien varaan:

- 1) Kyse on tosiasiallisesti viranomaisen määräyksestä tai päätöksestä taikka lakimuutoksesta;
- 2) joka on aiheuttanut palveluntuottajalle välittömiä kustannuksia;
- 3) ja joka ei ole ollut tarjousta tehdessä tiedossa ja palveluntuottaja kykenee osoittamaan perusteet hinnanmuutokselle.⁵

Sosiaali- ja terveysministeriö on antanut 13.5.2020 määräyksen suojusten käytöstä sosiaalihuollon palveluissa: <https://valtioneuvosto.fi/-/1271139/stm-antaa-maarayksen-suojusten-kaytosta-sosiaalihuollon-palveluissa>.

Yhtiö toteaa, että Sosiaali- ja terveysministeriön määräyksessä on kiistattomasti kyse viranomaismääräyksestä jota se ei ole voinut ennakoita tarjousta jättäessään, joka on vaikuttanut sosiaalihuollon palveluiden tuottamisen välittömiin kustannuksiin ja joka voidaan perustellusti rinnastaa JYSE-ehtojen kohdassa 9.6 tarkoitettuun kustannuksia korottavaan määräykseen oikeuttaen näin palveluntuottajan huomioimaan tämän hinnassaan.

Yhtiö toteaa myös selvyiden vuoksi, että kulloisenkin hankinnan sisältö on määrätty tarkkarajaisesti hankintasopimuksessa ja sen perustana olevissa hankinta-asiakirjoissa, kuten tarjouspyynnössä ja kuvauksessa hankinnan kohteesta. Koska hankintayksikkö ei ole edellyttänyt poikkeusolojen sisällyttämistä sopimukseen, on kyseessä hankintasopimuksen ulkopuoliset kulut, joista järjestäjä on vastuussa.

Todettakoon vielä yleisenä huomiona, että JYSE-ehtojen kohdassa 14. määritellään ylivoimainen este (force majeure), joka JYSE-ehtojen näkökulmasta katsotaan sopimuksen vapauttamisperusteeksi. On yleisesti todettu, että Covid-19-pandemiaa olisi voitu ennalta arvaamattomuuden, epätavallisuuden ja sopijapuolista riippumattomuuden vuoksi ylivoimaisena esteenä.⁶ Tältä osin Yhtiö haluaakin kiinnittää Hankintayksikön huomiota siihen että olosuhteet olisivat voineet olla hyvin

⁵Saarnilehto, Ari – Vastuun rajoitukset riskien hallinnassa ja vakioehdot, 2005, Edilex, s. 24, Saarnilehdon mukaan: ”Vakioehdon epäselvyys poistetaan tulkitsemalla vakioehtoa sen laatijan vahingoksi. Jos vakioehtoa käyttää sopimuksissaan muu kuin sen laatija, vakioehtoa tulkitaan sen käyttäjän vahingoksi.” Selvyiden vuoksi todetaan, että JYSE-ehdoissa on kyse valtionvarainministeriön nimeämien elinkeinoelämän ja virkamiesten edustajien laatimista julkisia hankintoja koskevista vakioehdoista. Niin ikään selvyiden vuoksi todetaan, että Hankintayksikkö, on sisällyttänyt JYSE-ehdot osaksi hankintasopimuksia ollen näin Saarnilehdon tarkoittama vakioehdon käyttäjä. JYSE-ehtoja tulee näin ollen tulkita Hankintayksikkö vahingoksi.

⁶ Ennakoimattomuuden on myös Hankintayksikkö omassa ratkaisussaan todennut.

toisenlaiset, mikäli Yhtiö olisi joutunut vetoamaan ostopalvelusopimusten osalta ylivoimaiseen esteeseen, koska palvelutuotantoa ei puuttuvien suojainten vuoksi oltaisi voitu järjestää Hankintayksikön edellyttämällä tavalla – turvallisesti.

Lopuksi

Yllä osoitetuin perustein Yhtiö katsoo, että Covid-19-pandemian johdosta syntyneiden suojavälinekustannusten korvaaminen kuuluu valmius- ja tartuntatautilainsäädännön varautumista, suojavälineitä ja aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskevan sääntelyn nojalla Hankintayksikön vastuulle.

Selvyyden vuoksi todetaan, ettei Yhtiön pyrkimyksenä tai tavoitteena ole, että Hankintayksikkö kantaisi Yhtiölle palvelutuotantoon kuuluvaa liiketoiminnallista riskiä. Pyrkimyksenä on yksinomaan ja yllä mainituin perustein saada korvaus välittömistä kustannuksista jotka ovat aiheutuneet ennakoimattomasti, jotka olisivat kuuluneet sairaanhoitopiirin kuntayhtymän vastuulle, jotka perustuvat viranomaisen antamaan päätökseen ja joiden kattamiseksi hallitus on lisätalousarviossa myöntänyt valtionavustuksia.

Viitaten hankintasopimukseen, Yhtiö toteaa, että ne on kiistatta laadittu normaaliolot silmällä pitäen, eikä niissä ole määritelty poikkeusoloissa tai niihin varautumisessa palveluntuottajalle kuuluvista vastuista. Poikkeusoloihin varautumisen ei voida katsoa kuuluvan sopimusten piiriin taikka JYSE-ehtojen näkökulmasta yleisestikään palveluntuottajan tarjousta jättäessään ennakoitavissa olleisiin palveluntuotannon kustannuksiin ja maksuihin.

Edellä osoitetun johdosta Yhtiö vaatii Tampereen kaupunkia oikaisemaan 9.12.2021 § 161 sosiaali- ja terveyslautakunnan päätöksen sekä korvaamaan Covid 19-pandemiassa syntyneet suojavälinekustannukset Yhtiölle myöhemmin esitettävien kustannuslaskelmien mukaisesti maaliskuusta 2020 lähtien täysimääräisesti tai vähintään samoin perustein kuin muiden erityisryhmien suojatarvikekustannusten korvauksista päätetään.

Mikäli vaatimukseen ei suostuta, harkitsemme asian viemistä edelleen hallinto-oikeuden käsiteltäväksi. Tuossa yhteydessä vaatimus tullaan esittämään aiheutuneiden suojavälinekustannusten lisäksi myös mahdollisista oikeudenkäyntikuluista.

Annamme mielellämme mahdollisia lisätietoja oikaisuvaatimukseen liittyen.

Varaamme mahdollisuuden tarvittaessa täydentää oikaisuvaatimustamme kaikilta osiltaan myöhemmin.

Helsingissä 23.12.2021

Ystävällisesti,

Sospro Oy

Teemu Annala
toimitusjohtaja

